

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22338/2023
27.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Радица Костадиновић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., ради утврђења својине на непокретности, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5108/22 од 26.04.2023. године, у седници одржаној 27.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5108/22 од 26.04.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5108/22 од 26.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5108/22 од 26.04.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Другог основног суда у Београду П 175/20 од 20.05.2022. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца да се утврди да је он по основу одржаја власник кат. прц. ... њиве, њива II класе, површине 3,44 ара и кат. парц. .., њива II класе, површине 3,00 ара, обе уписане у лн. бр. .. КО Винча и да је тужени дужан да призна и тпри да тужилац ово право упише у РГЗ СКН Гроцка за КО Винча, без његовог накнадног пристајка и приволе, те одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе и разматрања правног питања од општег интереса.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је оценио да ревизија тужиоца није изузетно дозвољена.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произилази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

У овој правној ствари правноснажном пресудом одлучено је о неоснованости тужбеног захтева да се утврди да је тужилац по основу одржаја власник две спорне катастарске парцеле и да је тужени дужан да трпи упис тог права у јавну књигу о непокретностима, уз дате чињеничне и правне разлоге који опредељују такву одлуку, уз правилну примену материјалног права на утврђено чињенично стање. У парницама ове врсте, оцена о испуњености услова за одржај зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком поједином случају, тако да је исход спора условљен утврђеним околностима конкретног случаја.

Имајући у виду разлоге на којима је заснована побијана пресуда у примени материјалног права, као и наводе изнете у ревизији, Врховни суд је оценио да у конкретном случају није испуњен законски услов који би се односио на потребу уједначавања судске праксе, како се ревизијом предлаже и да не постоји потреба за новим тумачењем права, нити за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана.

Из изнетих разлога, Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца применом института изузетне дозвољености ревизије, па је на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 13.12.2017. године, а означена вредност предмета спора износи 100.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије, то је Врховни суд нашао да ревизија тужиоца није дозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић